

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 8.12.2005
KOM(2005) 636 wersja ostateczna

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Wzmocnione partnerstwo między Unią Europejską i Ameryką Łacińską

{SEC(2005) 1590}
{SEC(2005) 1613}

SPIS TREŚCI

I-	Wytyczne.....	3
I-1	Wstęp.....	3
I-2	Partnerstwo.....	4
I-3	Wyzwania.....	5
I-4	Proponowane działania Komisji	6
I-5	Szczyt UE - Ameryka Łacińska/Karaiby	11
I-6	Wnioski	12

I- WYTYCZNE

I-1 Wstęp

Świat stoi dziś w obliczu nowych form zagrożenia i nowych możliwości. W tym kontekście konieczne jest aby Unia Europejska (UE) umocniła swoje stosunki z najbliższymi partnerami, z którymi współpracuje na scenie międzynarodowej. W gronie najważniejszych takich partnerów znajduje się Ameryka Łacińska, która wykazuje to samo zaangażowanie na rzecz poszanowania praw człowieka, demokracji i multilateralizmu. Dla obrony wspólnych wartości Europa potrzebuje wszystkich swoich sprzymierzeńców. Istnieje wiele powodów, dla których warto budować prawdziwy sojusz z Ameryką Łacińską i trudno byłoby znaleźć inne regiony świata, w odniesieniu do których stwierdzenie to byłoby tak prawdziwe. Mając na uwadze ich wspólną historię i kulturę, Unia Europejska i Ameryka Łacińska są zdolne do znalezienia lepszej płaszczyzny wzajemnego porozumienia niż ma to miejsce w przypadku innych regionów. Wpływa to także na obopólne zwiększenie potencjału działania. Nawiązanie uprzywilejowanego sojuszu na scenie międzynarodowej leży zatem w interesie obu tych regionów. To właśnie dlatego Komisja, za pomocą niniejszego komunikatu i załączonej do niego pełnej wersji proponowanej strategii, wyraża pragnienia wzmocnienia partnerstwa między UE i Ameryką Łacińską, poprzez odnowienie strategii wdrażanej w ostatnim dziesięcioleciu. Od czasu wydania komunikatu na temat ogólnej polityki w stosunkach między tymi dwoma regionami (1995 r.) nastąpił znaczący rozwój naszych wzajemnych stosunków.

UE, która wprowadziła wspólną walutę i liczy po rozszerzeniu 25 Państw Członkowskich, stała się pierwszym inwestorem zagranicznym w Ameryce Łacińskiej. UE zajmuje pierwsze miejsce wśród kredytodawców w regionie jak również wśród partnerów handlowych wielu krajów, w tym krajów Mercosuru. Organizacja trzech szczytów UE - Ameryka Łacińska/Karaiby (w 1999 r. w Rio, w 2002 r. w Madrycie i w 2004 r. w Guadalaharze) pozwoliła na pogłębienie dialogu politycznego. Niniejszy komunikat stanowi również podstawę do przygotowania kolejnego szczytu UE - Ameryka Łacińska/Karaiby, który odbędzie się w maju 2006 r. w Wiedniu.

Większość krajów Ameryki Łacińskiej przyjęła zasady demokracji i rozpoczęła realizację ambitnych reform gospodarczych i społecznych. Region posiada ogromny potencjał rozwoju, odgrywa on także coraz większą rolę na scenie międzynarodowej. Jednakże, jak potwierdziły to wnioski ostatniego raportu Organizacji Narodów Zjednoczonych na temat milenijnych celów rozwoju, poważne wyzwania stoją przed tym regionem.

Istniejące czynniki niestabilności mogą w przyszłości zaszkodzić partnerstwu między tymi dwoma regionami. UE, dzięki swoim bogatym doświadczeniom, mogłaby przyczynić się do podniesienia stabilności i poziomu bezpieczeństwa, a także zrównoważonego rozwoju Ameryki Łacińskiej. Niedługo rozpocznie się nowy okres programowania pomocy wspólnotowej, który powinien stać się okazją do przyznania znaczących środków finansowych na potrzeby regionu (Perspektywy Finansowe na okres 2007-2013), a w maju 2006 r. w Wiedniu odbędzie się następny szczyt UE - Ameryka Łacińska/Karaiby. Zawarcie w bliskiej przyszłości układu o stowarzyszeniu z podregionami (Mercosur, Wspólnota Andyjska oraz państwa Ameryki Środkowej) oraz podpisanie umowy o partnerstwie gospodarczym z krajami Karaibów oznaczać będzie zamknięcie pewnego cyklu. Obecność UE w tym regionie potwierdza chociażby fakt, iż najbardziej oddalone obszary UE znajdują się w tym rejonie. Ważnym jest aby wyciągnąć z tego faktu korzyści w celu poprawy

współpracy z Ameryką Łacińską i Karaibami, w szczególności poprzez lepszą koordynację instrumentów finansowych. Ponadto należy odpowiednio uwzględnić zmiany jakie zachodzą w procesie integracji Ameryki Łacińskiej. Konieczne jest zatem określenie najważniejszych kwestii na jakich w przyszłości powinna skupić się refleksja.

Komisja pragnie podkreślić zainteresowanie wyrażane przez Europę wymienionym regionem. Tymczasem panuje pogląd, chociaż jest on nieuzasadniony, iż UE jest zbyt pochłonięta własnym rozszerzeniem, budowaniem stosunków z sąsiednimi krajami lub rozwiązywaniem sytuacji problematycznych w innych częściach globu. Wspomniana ocena sytuacji pociąga także za sobą kwestię uwypuklenia roli UE w terenie, zważywszy na złożoność jej struktur oraz metod działania. Komisja pragnie potwierdzić, iż stowarzyszenie z Ameryką Łacińską jest nie tylko oczywiste ale i konieczne oraz leży w interesie obu regionów, zarówno w chwili obecnej jak i w perspektywie długoterminowej. Ale o ile Europa jest gotowa silniej zaangażować się na rzecz Ameryki Łacińskiej, oczekuje ona tak samo silnego zaangażowania z jej strony.

Założenia sojuszu UE z Ameryką Łacińską dotyczą także krajów Karaibów, które uczestniczyły w organizowanych spotkaniach na szczycie między UE a Ameryką Łacińską/Karaibami. UE od dawna utrzymuje stosunki z tymi krajami w ramach konwencji z Lomé, a następnie umowy z Kotonu. Komisja zamierza przedstawić komunikat dotyczący tej kwestii, który zostanie przyjęty na początku 2006 r.

Załącznik do niniejszego dokumentu zawiera szczegółowy opis proponowanej przez Komisję strategii na rzecz wzmocnienia partnerstwa między tymi dwoma regionami. Komisja wzywa Radę i Parlament Europejski do rozpatrzenia tej szczegółowo przedstawionej strategii. Założenia strategii są przedstawione poniżej i wyjaśnione w Załączniku.

I-2 Partnerstwo

UE i Ameryka Łacińska zobowiązały się podczas Szczytu w Rio do nawiązania „strategicznego partnerstwa między dwoma regionami”, mającego na celu ustanowienie bliskich stosunków w dziedzinie politycznej, gospodarczej i w dziedzinie kultury. W Załączniku wymieniono powody, dla których partnerstwo powinno zostać wzmocnione.

Komisja proponuje aby nadać nowy impuls partnerstwu między UE i Ameryką Łacińską, które zmagają się obecnie z wieloma wyzwaniami. Cele partnerstwa na kolejne lata są następujące:

- ustanowienie strategicznego partnerstwa wzmocnionego przez sieć układów o stowarzyszeniu (włącznie z porozumieniami o wolnym handlu) obejmujących wszystkie kraje z tego regionu i które umożliwią integrację całego regionu;
- nawiązanie prawdziwego dialogu politycznego, który wzmocni pozycję obu regionów na scenie międzynarodowej;
- nawiązanie skutecznego dialogu sektorowego (w zakresie spójności społecznej lub ochrony środowiska) w celu trwałego zmniejszenia nierówności i wspierania zrównoważonego rozwoju;
- przyczynienie się do utworzenia stabilnych i przewidywalnych ram wspierających kraje latynoamerykańskie w przyciąganiu inwestycji europejskich, które przyspieszyłyby rozwój gospodarczy;

- lepsze dostosowanie pomocy i współpracy do potrzeb zainteresowanych krajów;
- zwiększenie wzajemnego zrozumienia poprzez edukację i działalność kulturalną.

Wymieniona polityka wymaga nieustannego zaangażowania obu stron i wytrwałości w podejmowanych wysiłkach.

I-3 Wyzwania

Środki działania UE muszą zostać dostosowane do nowej rzeczywistości latynoamerykańskiej:

- W procesie integracji, który nadaje kształt naszym stosunkom zachodzą zmiany, a fakt ten znajduje potwierdzenie w niedawnym utworzeniu Południowoamerykańskiej Wspólnoty Narodów;
- Wymieniony proces integracji nie został jeszcze zakończony i postępy w jego realizacji są różne w zależności od rozpatrywanych regionów;
- Poszczególne kraje tego regionu realizują swoje specyficzne cele polityki zagranicznej na poziomie regionalnym i międzynarodowym;
- Brazylia i Meksyk, ze względu na swoje znaczenie i rolę jaką odgrywają w stosunkach regionalnych powinny być traktowane w sposób szczególny.

Partnerstwo między UE i Ameryką Łacińską stoi przed następującymi wyzwaniami, które są szczegółowo omówione w Załączniku:

- Kwestia połączenia sił obu wymienionych partnerów na scenie międzynarodowej: należy rozważyć jakie działania trzeba wspólnie podjąć, aby poprawić dialog polityczny między tymi dwoma regionami, w celu wzmocnienia ich pozycji na scenie międzynarodowej.
- Kwestia pobudzenia zrównoważonej wymiany gospodarczej i handlowej: w kontekście partnerstwa strategicznego ważnym jest, aby wymiana handlowa między dwoma regionami wciąż wzrastała. Pomimo znacznego wzrostu przepływów handlowych i inwestycji między tymi regionami w ostatnich piętnastu latach, należy zauważyć, że ich potencjał wzrostu nie jest w wystarczającym stopniu wykorzystywany.
- Kwestia umocnienia Ameryki Łacińskiej jako regionu: aby uniknąć problemów zagrażających trwałej stabilności w Ameryce Łacińskiej, UE powinna wspierać ją w podejmowanych wysiłkach, w szczególności w następujących dziedzinach: nierówność społeczna; ubóstwo i wykluczenie społeczne; migracja; rządy demokratyczne; walka z narkotykami i przestępczość zorganizowana oraz ochrona środowiska.
- Lepsze uwzględnienie różnorodności latynoamerykańskiej: kontynuując wsparcie integracji regionu jako całości Komisja uważa, że nadszedł czas aby uzupełnić dotychczasowe podejście o nawiązanie bardziej indywidualnych stosunków z niektórymi krajami w specyficznych dziedzinach polityki oraz w ramach lepiej ukierunkowanego dialogu.

I-4 Proponowane działania Komisji

Komisja proponuje:

- (1) intensyfikację i ukierunkowanie dialogu politycznego z partnerami latynoamerykańskimi.
- (2) stworzenie warunków sprzyjających wymianie handlowej i inwestycjom.
- (3) pomoc krajom tego obszaru w ich staraniach zmierzających do zapewnienia stabilności i dobrobytu.
- (4) poprawa współpracy i wzajemnego zrozumienia.

I-4.1 Intensyfikacja i ukierunkowanie dialogu politycznego.

Koniecznym jest wzmocnienie dialogu politycznego, w celu zbliżenia stanowiska obu regionów w sprawach, które leżą we wspólnym interesie. Komisja pragnie w szczególności, aby obszary tematyczne zostały lepiej zidentyfikowane i ukierunkowane w zależności od potrzeb zainteresowanych stron: szczyty, spotkania ministerialne (z Grupą Rio, grupami podregionalnymi włącznie z Karaibami i krajami, które podpisały układy o stowarzyszeniu).

Komisja zaleca :

- prowadzenie dialogu politycznego w interesujących dla obu stron dziedzinach z odpowiednimi partnerami latynoamerykańskimi, na poziomie obydwu regionów, wewnątrz samych regionów i podregionów oraz koncentrowanie refleksji na konkretnych problemach (np.: reforma Organizacji Narodów Zjednoczonych, utrzymanie pokoju, zapobieganie konfliktom i sytuacjom kryzysowym w niektórych krajach regionu);
- ograniczenie liczby dziedzin, których dotyczyć będzie dialog;
- przygotowywanie materiału do rzeczywistego dialogu na spotkaniach urzędników wysokiego szczebla (w formie trojki);
- organizację, w zależności od potrzeb, regularnych, nieoficjalnych rund dialogu politycznego, w których brać będą udział urzędnicy wysokiego szczebla z kilku krajów.

I-4.2 Stworzenie warunków sprzyjających wymianie handlowej i inwestycjom.

Wzmocnienie partnerstwa strategicznego powinno przyczynić się do utworzenia otoczenia sprzyjającego wymianie handlowej między tymi dwoma regionami. W przypadku Ameryki Łacińskiej powinno to umożliwić transfer technologii, zwiększenie produktywności, rozwój infrastruktury i dywersyfikację rynków zbytu. W interesie UE natomiast leży rozwój i umacnianie swojej pozycji handlowej oraz prowadzenie dynamicznej polityki inwestycyjnej.

W tej dziedzinie Komisja zobowiązuje się do podjęcia starań na rzecz:

- konsolidacji wielostronnego systemu handlu;
- pogłębienia istniejących układów o stowarzyszeniu, mianowicie z Meksykiem i Chile;

- podjęcia negocjacji dotyczących dwustronnych układów o stowarzyszeniu i porozumień o wolnym handlu;
- ułatwienia przedsiębiorstwom z Ameryki Łacińskiej dostępu do rynku UE;
- prowadzenia dialogu na temat przeszkód dla wymiany handlowej i inwestycji.
- prowadzenia dialogu makroekonomicznego, aby wspierać stabilność makroekonomiczną, będącą koniecznym elementem przyczyniającym się do pobudzania wymiany handlowej i inwestycji.

Komisja zamierza podejmować działania zmierzające do:

- zwiększenia udziału wiodących sektorów gospodarki europejskiej w rozwoju tego obszaru, szczególnie w oparciu o inicjatywy, które wywodzą się z ramowych programów badań i rozwoju technologicznego;
- zapewnienia przedsiębiorstwom europejskim prowadzącym działalność w Ameryce Łacińskiej korzystnych warunków poprzez wzmocnienie dialogu w zakresie prawodawstwa, którego celem będzie wprowadzenie ram prawnych i wspólnych standardów, także w sektorze transportowym, energetycznym, sektorze technologii informatycznych i komunikacyjnych, dziedzinie bezpieczeństwa żywności oraz kwestii sanitarnych i fitosanitarnych.

I-4.3 Wspólne działania na rzecz stabilności i dobrobytu.

1.4.3.1 Stworzenie bardziej solidarnych społeczeństw - wspieranie większej spójności społecznej, z korzyścią dla wszystkich obywateli.

Podczas Szczytu w Guadalajarze, UE i Ameryka Łacińska ustaliły, iż wspólnym celem i główną osią ich stosunków będzie spójność społeczna. W kontekście globalizacji, wspieranie spójności społecznej ma na celu budowę bardziej solidarnych społeczeństw, w których wszyscy obywatele (włącznie z osobami znajdującymi się w najtrudniejszym położeniu) mają rzeczywiście zagwarantowane podstawowe prawa oraz realne szanse na dostęp do rynku pracy – zatrudnienia, możliwość czerpania korzyści ze wzrostu, a tym samym mogą w pełni uczestniczyć w społeczeństwie.

Komisja proponuje, aby cel zapewnienia spójności społecznej był uwzględniany we wszystkich działaniach podejmowanych w ramach partnerstwa z Ameryką Łacińską w sposób ciągły, spójny i konkretny. Dotyczy to w szczególności:

- rozpoczęcia dialogu dotyczącego specyficznych kwestii związanych ze spójnością społeczną,
- nadania priorytetowego znaczenia kwestii spójności społecznej we współpracy na rzecz rozwoju,
- pogłębionej współpracy z instytucjami międzynarodowymi,
- wspierania udziału zainteresowanych stron.

Ponadto Komisja powinna wspierać organizację (co dwa lata) Forum spójności społecznej, które byłoby okazją do rozpowszechniania informacji o osiągniętych rezultatach.

Uczestnikami Forum powinny być władze publiczne, społeczeństwo obywatelskie, sektor prywatny oraz organizacje międzynarodowe.

1.4.3.2. Wzmocnienie demokratycznego systemu rządów, w tym utworzenie euro-latynoamerykańskiego zgromadzenia parlamentarnego.

Komisja zamierza w dalszym ciągu wspierać przemiany państwowe w Ameryce Łacińskiej poprzez.

- intensyfikację prowadzonych w ramach współpracy działań, których celem jest wzmocnienie systemu rządów i integracja społeczna obywateli, szczególnie tych znajdujących się w najtrudniejszym położeniu;
- włączenie społeczeństwa obywatelskiego do swoich działań oraz promowanie udziału obywateli (w szczególności kobiet) w projektach politycznych, w tym poprzez działalność w partiach politycznych;
- wsparcie dla sformułowanej przez PE idei stworzenia euro-latynoamerykańskiego zgromadzenia parlamentarnego.

1.4.3.3. W oparciu o zasadę współodpowiedzialności podniesienie poziomu bezpieczeństwa, w szczególności nasilenie walki z handlem narkotykami

UE przyjęła strategię¹ walki z konsumpcją, produkcją i przemytem narkotyków na lata 2005 – 2012. Walka z przemytem narkotyków i innymi formami przestępczości wymaga również podjęcia walki z korupcją i praniem brudnych pieniędzy.

Na forum organizacji międzynarodowych Komisja będzie stosować podejście oparte na zasadzie współodpowiedzialności, zasada ta będzie również obowiązywać w odniesieniu do wsparcia udzielanego Ameryce Łacińskiej w walce z narkotykami. Komisja promować będzie także dobre zarządzanie w dziedzinie finansów, podatków i sądownictwa, stosując zachęty finansowe w ramach umów zawartych z krajami Ameryki Łacińskiej.

1.4.3.4. Wspieranie silniejszej integracji regionalnej.

- Proces integracji w Ameryce Łacińskiej.

Kraje Ameryki Łacińskiej rozpoczęły proces integracji regionalnej, który przyniósł już znaczące wyniki. W tym zakresie Ameryka Łacińska zajmuje pierwsze miejsce pod względem wysiłków podejmowanych przez kraje rozwijające się. Integracja regionalna jest głównym obszarem wsparcia udzielanego przez Komisję na rzecz rozwoju latynoamerykańskiego.

Komisja uważa, iż należy przedyskutować z partnerami latynoamerykańskimi możliwość opracowania regionalnej strategii integracji całej Ameryki Łacińskiej. Chodzi tutaj o strategię długoterminową, która nie stanowiłaby zagrożenia dla obecnych zobowiązań w ramach procesu integracji podregionalnej.

¹ Zob: http://europa.eu.int:8082/comm/external_relations/drugs/docs/strategy_05_12.pdf

Komisja pragnie :

- w dalszym ciągu obejmować wsparciem wszystkie formy procesu integracji regionalnej, stanowiących podstawowy element przyczyniający się do rozwoju regionu;
- zbadać, na planowanym szczycie w Wiedniu, czy postępy negocjacji dotyczących układu o stowarzyszeniu i porozumienia o wolnym handlu z Mercosurem są na tyle wiążące, że pozwalają na zakończenie tychże negocjacji;
- aby na szczycie w Wiedniu sporządzono bilans postępu integracji regionalnej w ramach stowarzyszenia państw Ameryki Środkowej oraz Wspólnoty Andyjskiej oraz zbadano czy zostały spełnione warunki niezbędne do otwarcia negocjacji dotyczących układów o stowarzyszeniu i porozumień o wolnym handlu z tymi dwoma organizacjami.

- Integracja terytorialna i wzajemna łączność.

Specyficzne warunki geograficzne panujące w Ameryce Łacińskiej stanowią przeszkodę dla integracji terytorialnej. Lepsza infrastruktura umożliwiłaby znaczną poprawę wyników handlowych eksporterów latynoamerykańskich. Komisja zamierza zachęcić europejskie i latynoamerykańskie instytucje finansowe do wspierania integracji terytorialnej, poprzez zapewnienie wzajemnej łączności poszczególnych sieci infrastruktury, w szczególności infrastruktury energetycznej, wodnej, transportowej, telekomunikacyjnej i badawczej. W tym kontekście należy uwzględnić wzajemną łączność z Karaibami oraz wewnątrz tego obszaru.

Komisja pragnie podzielić się swoimi doświadczeniami w dziedzinie wzajemnego połączenia sieci infrastruktury i zachęca EBI do udzielania wsparcia w ramach przyszłego instrumentu „Ameryka Łacińska”.

1.4.3.5. Wspieranie zrównoważonego rozwoju.

Komisja uważa, że długotrwały dobrobyt UE, Ameryki Łacińskiej i Karaibów zależy w dużej części od dobrego zarządzania ich zasobami naturalnymi oraz od ich zdolności do zapewnienia zrównoważonego rozwoju gospodarki.

Komisja zamierza wspierać działania zmierzające do:

- podjęcia dialogu dotyczącego aspektu środowiskowego zrównoważonego rozwoju;
- organizacji spotkania ministrów ds. środowiska jako etapu przygotowawczego do planowanych szczytów;
- lepszego uzgodnienia przez organizacje międzynarodowe wspólnego podejścia do pewnych kwestii, w szczególności do kwestii zmian klimatycznych.

1.4.3.6. Wspólne zapobieganie konfliktom i rozwiązywanie sytuacji kryzysowych.

Mając na uwadze znaczenie Europy w Ameryce Łacińskiej pod względem obecności dyplomatycznej, więzi gospodarczych i kulturalnych oraz współpracy w dziedzinie rozwoju, oba regiony mogłyby przewidzieć nawiązanie dialogu politycznego w kwestii zapobiegania konfliktom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych.

UE powinna, jeśli jakiś z krajów wystąpi z takim wnioskiem, w bardziej aktywny sposób zapobiegać konfliktom i zarządzać sytuacjami kryzysowymi w Ameryce Łacińskiej, poprzez na przykład:

- wsparcie transferu doświadczeń w tej dziedzinie;
- wsparcie działań podejmowanych przez poszczególne kraje i organy na poziomie regionalnym;
- podjęcie dialogu dotyczącego tych kwestii i rozpoczęcie systematycznej współpracy z Organizacją Państw Amerykańskich i Grupą Rio w tym zakresie.
- wykorzystanie mającego powstać instrumentu stabilizacji.

I-4.4 Poprawa współpracy i wzajemnego zrozumienia.

I-4.4.1. Lepsze ukierunkowanie współpracy i pomocy na rzecz rozwoju

Cel związany z ograniczaniem ubóstwa jest głównym punktem polityki pomocy i współpracy prowadzonej przez Komisję w okresie 2007-2013.

W ramach opracowanej na okres 2007-2013 polityki pomocy i współpracy Komisja proponuje:

- skoncentrować się na najważniejszych kwestiach (spójność społeczna i integracja regionalna);
- przeznaczyć większość funduszy na ograniczanie ubóstwa w krajach o niskich dochodach (łącznie z krajami, których dochód jest najniższy w kategorii średnich dochodów);
- wspólnie z krajami o dochodach najwyższych w kategorii średnich dochodów podjąć konkretne działania, które leżą w obopólnym interesie;
- kontynuować współpracę w zakresie integracji na szczeblu podregionów z krajami Mercosuru, Wspólnoty Andyjskiej oraz stowarzyszenia państw Ameryki Środkowej;
- skoncentrować programowaną pomoc dla obszaru całej Ameryki Łacińskiej na sektorach mających strategiczne znaczenie dla tego regionu;
- dostosować przydzielane środki do znaczenia jakie nadaje się temu regionowi.

Komisja podkreśla konieczność poprawy ogólnej koordynacji pomocy europejskiej, a w szczególności lepsze uwidocznienie jej współpracy w tej dziedzinie.

I-4.4.2. Uznanie szczególnej roli niektórych aktorów sceny regionalnej

W strategii wzmocnionego partnerstwa między UE i Ameryką Łacińską należy również uwzględnić znaczenie i szczególną rolę dużych krajów tego regionu. Jest to wyjątkowo ważne w odniesieniu do Brazylii i Meksyku.

Komisja proponuje podjęcie dialogu politycznego w specyficznych dziedzinach z tymi krajami, które odgrywają szczególną rolę w regionie, oraz odpowiednie dostosowanie działań prowadzonych w ramach współpracy.

I-4.4.3. Stworzenie wspólnej przestrzeni szkolnictwa wyższego UE - Ameryka Łacińska/Karaiby

W następstwie szczytu w Guadalajarze, Komisja uznaje jako priorytet stworzenie wspólnej przestrzeni szkolnictwa wyższego UE - Ameryka Łacińska/Karaiby. Celem Komisji jest przyjęcie na uniwersytetach europejskich ponad 4000 studentów i wykładowców latynoamerykańskich rocznie w okresie 2007 - 2013 r.

I-4.4.4. Zwiększenie widoczności obu regionów i przekazanie europejskiego komunikatu.

Niektóre sondaże wskazują względną nieznajomość UE wśród obywateli Ameryki Łacińskiej². Podobna sytuacja występuje w większości krajów UE w stosunku do państw latynoamerykańskich. W tym kontekście koniecznym jest, aby oba regiony stawiały czoła wyzwaniu zapewnienia wzajemnego zrozumienia. Należy zastanowić się nad rodzajem działań, które wzmocniłyby widoczność obu regionów, w szczególności w zakresie kultury.

Komisja zamierza usprawnić transfer doświadczeń i dobrych praktyk w dziedzinie współpracy kulturalnej, zarówno między poszczególnymi krajami Ameryki Łacińskiej, jak i pomiędzy całym tym regionem a Unią Europejską. Zaleca się organizację dorocznego tygodnia Europy (przypadającego w okolicach 9 maja - Dnia Europy) we wszystkich krajach latynoamerykańskich, w których znajdują się jej przedstawicielstwa i we współpracy z lokalnymi ambasadami Państw Członkowskich.

I-5 Szczyt UE - Ameryka Łacińska/Karaiby

Komisja uważa, iż kwestie uwzględnione w deklaracji z Guadalajara – spójność społeczna, integracja regionalna, multilateralizm – są nadal aktualne i powinny zostać skonkretyzowane na szczycie w Wiedniu planowanym na 12 maja 2006 r. Komisja pragnie zbadać, w trakcie szczytu w Wiedniu, czy postępy negocjacji dotyczących układu o stowarzyszeniu z Mercosurem są na tyle wiążące, że pozwalają na zakończenie tychże negocjacji. Szczyt w Wiedniu będzie także okazją do sporządzenia bilansu postępu integracji regionalnej w ramach stowarzyszenia państw Ameryki Środkowej oraz Wspólnoty Indyjskiej, przygotowanego na podstawie wniosków i zaleceń grupy roboczej, która dokonała wspólnej oceny oraz do zbadania czy zostały spełnione warunki niezbędne do otwarcia negocjacji dotyczących układów o stowarzyszeniu z tymi dwoma ugrupowaniami regionalnymi. Na szczycie w Wiedniu Komisja przedstawi także harmonogram pomocy i współpracy na lata 2007-2013. Będzie zachęcać wszystkich partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie do aktywnego udziału w szczycie. Komisja pragnie także zwrócić szczególną uwagę na kwestie o zasięgu światowym, w szczególności na walkę za narkotykami.

² „Postrzeganie Unii Europejskiej w Ameryce Łacińskiej”, Focus Eurolatino - CJD/Latinobarómetro – 2004 r. i 2005 r.

I-6 Wnioski

W ostatnim dziesięcioleciu UE i Ameryka Łacińska rozpoczęły proces umacniania wzajemnych stosunków w ramach partnerstwa strategicznego. W niniejszym komunikacie Komisja przedstawia serię zaleceń, których realizacja będzie możliwa jedynie przy udziale wszystkich partnerów. Komisja wzywa Radę i Parlament do zapoznania się z przedstawionymi zaleceniami, których pełna wersja znajduje się w Załączniku do niniejszego komunikatu. Komisja jest zdania, iż wszystkie te kwestie powinny być przedyskutowane ze stroną latynoamerykańską. Komisja pragnie pobudzić refleksję i rozpocząć debatę na temat sposobów pogłębienia sojuszu UE z Ameryką Łacińską.